

[Kirkeministeren]

Inden jeg går ind i en besvarelse af det stillede spørgsmål, vil jeg gerne præcisere, at cirkulæret og dermed altså også det stillede spørgsmål alene vedrører konfirmandstuer i præsteboligerne.

Den ændring i måden, hvorpå udgifterne ved konfirmandstuen i henhold til den lovændring nu betales, nemlig over præstelønningsskassen, ændrer i sig selv intet i, at konfirmandstuen stadig er en del af præstens tjenestebolig, og at derfor kun præsten har dispositionsretten med hensyn til brugen af konfirmandstuen.

Det er i overensstemmelse hermed, at det i det nævnte cirkulære fra juli 1974 bemærkes, at ændringsloven ikke har tilsigtet ændring i henseende til, hvem der har ret til at disponere over den konfirmandstue, der hører til præsteboligen, og at retten hertil vedblivende tilkommer den pågældende præst.

Men når det er sagt, vil jeg godt tilføje, at der formentlig forekommer tilfælde, hvor konfirmandstuen både formelt og reelt kan udskilles af præstens tjenestebolig, eller med andre ord: hvor konfirmandstuen er således beliggende i præstegården, at præstens privatliv ikke generes nævneværdigt af en udvidet brug af konfirmandstuen.

Såfremt en formel udskillelse af en konfirmandstue fra præstens tjenestebolig finder sted, vil dispositionsretten automatisk overgå til menighedsrådet, og jeg er positivt indstillet med hensyn til at fremme en sådan udvikling, men en nærmere afvejning af dette spørgsmål, også med hensyn til, hvor eventuelle grænser for brugen af lokalerne skal sættes, vil dog først kunne finde sin løsning ved nærmere forhandling med Præsteforeningen og Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, og jeg agter at optage forhandling herom med disse organisationer i nærmeste fremtid.

Burgdorf (KF):

Jeg takker ministeren for svaret og glæder mig over, at den tidligere kirkeminister ikke helt har glemt de kirkelige områder. Jeg forstod også, at vi så helt ens på spørgsmålet om, hvor man skiller de to kategorier af præstegårde. Jeg glæder mig til – sådan forstod jeg det, og hvis det er rigtigt, vil jeg gerne have det bekræftet – at ministeren vil udsende et nyt cirkulære, som siger, at dér, hvor

konfirmandstuen ligger separat, er det menighedsrådet, som har rådighed over den.

Kirkeministeren (Dorte Bennedsen, fg.):

Nu skal jeg ikke give flere løfter på min kollegas vegne, end både kirkeminister Jørgen Peder Hansen og jeg selv kan lægge ryg til, og det, som der blev givet et løfte om her, var, at der vil blive optaget forhandlinger med Præsteforeningen og med Menighedsrådsforeningen om spørgsmålet, idet kirkeministeren er af den mening, at det er rimeligt at få set på disse problemer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 578

5) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Maisted (FP):

»Har ministeren i sinde at foranledige, at regeringen fremsætter et lovforslag, der forbyder anvendelse af reklamer her i landet?«

Skriftlig begrundelse

I TV den 18. marts udtalte kulturministeren, at reklameudgifter brugt på TV eller dagspressen betales af forbrugerne over varepriserne.

I konsekvens heraf skulle man vel så mene, at kulturministeren ville tage initiativ som det i spørgsmålet nævnte.

Ministeren for kulturelle anliggender (Ritt Bjerregaard, fg.):

De udtalelser, som hr. Maisted i sin begrundelse for spørgsmålet meget kortfattet og forenklet citerer kulturministeren for, fremsatte kulturministeren i et interview, som alene vedrørte spørgsmålet om reklamering i TV. Varefordyrelse blev nævnt som en af flere mulige virkninger af indførelse af reklame-TV, og denne mulighed var et af en række argumenter imod TV-finansiering ved hjælp af reklamer.

Under behandlingen af to forslag til folketingsbeslutning om indførelse af henholdsvis radio- og TV-reklame havde kulturministeren i øvrigt i fredags lejlighed til at uddybe disse argumenter.

Den aktuelle debat om indførelse eller ikke indførelse af reklamer i TV vedrører kul-